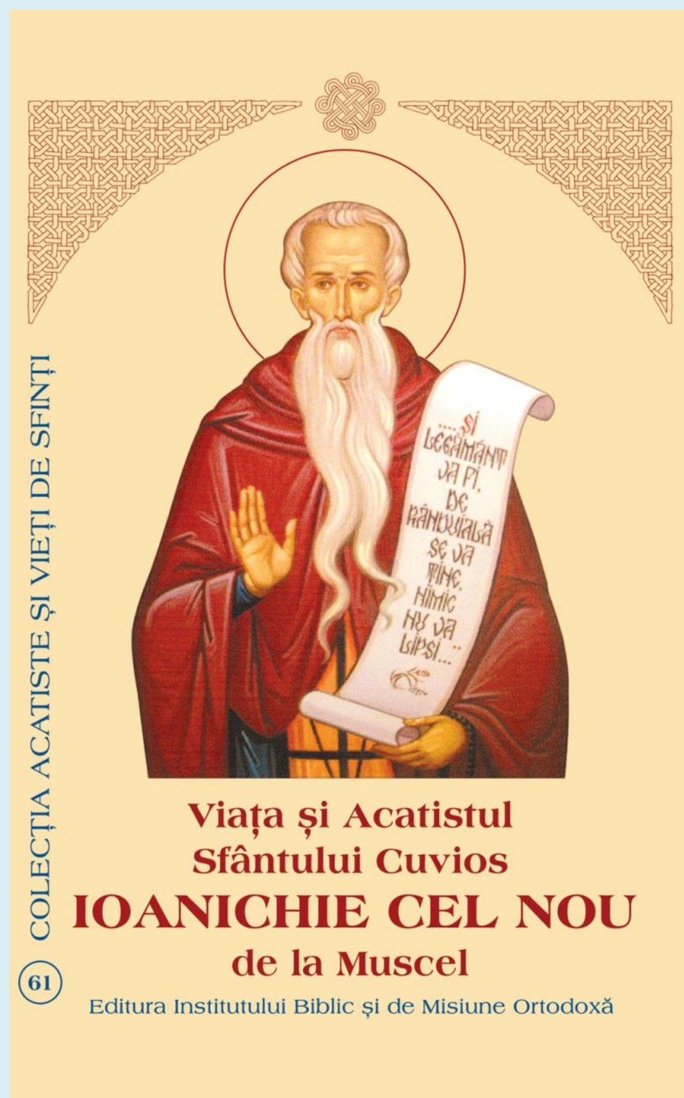
Acatistul Sfântului cuvios Ioanichie cel nou de la Muscel

(26 iulie)

Sfântul cuvios Ioanichie, schimonahul din Sihăstria Valea Chiliilor (26 iulie):

https://www.academia.edu/43851767/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Ioanichie_schimonahul_din_Sih%C4%83stria_Valea_Chiliilor_26_iulie_

https://archive.org/details/sf.-ioanichie

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ioanichie-249933398

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Troparul Sfântului cuvios Ioanichie de la Muscel, glasul 1: Locuitor în sihăstrie şi înger trupesc, de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele

nostru Ioanichie; cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereşti daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Condacul 1

Pe tine, alesule între sihaştrii musceleni, cuvioase Ioanichie, mult nevoitorule, cu cântări de laudă te cinstim! Cel ce ţi-ai petrecut viaţa în rugăciuni, privegheri şi osteneli duhovniceşti, fiind plăcut lui Dumnezeu, ai primit de la Dânsul cununa bucuriei, aşezându-te în raiul desfătării şi având îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri pe noi, cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!***

Icosul 1

Din tinereţe, fericite părinte, ai luat Crucea şi ai urmat lui Hristos, părăsind ispitele şi necazurile acestei lumi trecătoare. Prin puterea Duhului Sfânt, care ţi-a luminat viaţa, ai ajuns la starea bărbatului desăvârşit, supunând sufletului osârduitor toate simţămintele trupului neputincios. Cunoscându-ţi, părinte, nevoinţele tale, cu smerenie îţi cântăm:
Bucură-te, sihastru iscusit din ţinuturile muscelene;
Bucură-te, cel ce toată viaţa ai fost adumbrit de Duhul Sfânt;
Bucură-te, floare înmiresmată răsădită în Valea Chiliilor;
Bucură-te, următor al marilor sihaştri argeşeni;
Bucură-te, cel pe care Dumnezeu l-a făcut cunoscut credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te-ai adăpat din izvoarele Scripturilor;
Bucură-te, iubitor de linişte şi sihăstrie;
Bucură-te, că Hristos te-a chemat să-I slujeşti;
Bucură-te, că pururea ai ascultat de cuvintele Lui;
Bucură-te, următor al marilor sihaştri înduhovniciţi;
Bucură-te, bucuria nevoitorilor şi podoaba Bisericii;
Bucură-te, cel ce ai umplut Munţii Carpaţi de mireasma rugăciunilor;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 2-lea

După ce mulţi ani ai petrecut în ascultare şi răbdare în obştea Mănăstirii Cetăţuia, Negru-Vodă, asemenea cerbului care doreşte apele răcoroase ale munţilor, aşa şi tu, părinte Ioanichie, ai dorit să te îndulceşti de viaţa pustnicilor, care este minunată şi plăcută lui Dumnezeu. Drept aceea, te-ai retras într-o peşteră a Munţilor Cetăţuia, unde timp de treizeci de ani ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ştiind, Sfinte părinte, că viaţa pustnicilor fericită este, te-ai într-aripat cu dumnezeiescul dor, care ţi-a dat nădejdea îndulcirii din veşnicele bunătăţi ale Împărăţiei Cerurilor. Avându-te model de viaţă îmbunătăţită, mulţi s-au folosit duhovniceşte, cântând:

Bucură-te, că inima ţi-a fost luminată de Duhul Sfânt;
Bucură-te, locuitor al sihăstriei şi înger în trup;
Bucură-te, cel ce ai biruit păcatul cu postul şi rugăciunea;
Bucură-te, minte veghetoare şi ochi lăuntric neadormit;
Bucură-te, cel ce ai desluşit tainele înfrânării;
Bucură-te, iubitor de linişte şi pace duhovnicească;
Bucură-te, viteaz luptător în războiul cel nevăzut;
Bucură-te, biruitor al păcatului şi ispitelor diavoleşti;
Bucură-te, izgonitorul duhurilor necurate;
Bucură-te, că ai ajuns la starea de nepătimire;
Bucură-te, cel ce ai văzut pe Dumnezeu întru nevedere;
Bucură-te, floare deschisă în aşteptarea rodului;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 3-lea

Prin viaţă sihăstrească, cuvioase Ioanichie, ţi-ai luminat cugetul şi inima de pornirile fireşti ale patimilor. Hristos, prin puterea Duhului Sfânt, te-a întărit să dobândeşti roadele curăţiei, ca să lauzi pe Domnul, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Umplut fiind de dragostea cea negrăită a lui Dumnezeu, te-ai retras din zarva lumii acesteia în peştera din Valea Chiliilor, Cetăţuia Negru-Vodă, cuvioase părinte Ioanichie, ca să petreci după poruncile Evangheliei. Întunericul peşterii s-a prefăcut în lumină taborică, rugăciunea ta neîncetată făcând prezentă slava Preasfintei Treimi. Minunându-ne de dumnezeiasca ta petrecere, îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că întru credinţă ostenindu-te, ai simţit slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, că având nădejde în puterea Lui, ţi-ai sporit răbdarea în nevoinţe;
Bucură-te, că de dragostea lui Hristos te-ai înflăcărat;
Bucură-te, că patimile şi rănile Lui le-ai trăit;
Bucură-te, că voinţa ta a fost absorbită de voinţa Lui;
Bucură-te, cel ce te-ai dăruit total lui Dumnezeu;
Bucură-te, că traiul tău a fost luminat de viaţa lui Iisus;
Bucură-te, că Duhul Sfânt a umbrit sufletul tău;
Bucură-te, că nici un gând viclean n-ai lăsat să pătrundă în fiinţa ta;
Bucură-te, cel ce, în trup fiind, ai gustat din slava cea negrăită a Raiului;

Bucură-te, că lacrimile pocăinţei ţi-au purificat sufletul;
Bucură-te, că îngerii ţi-au fost slujitori şi apărători;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 4-lea

Asemenea marelui profet Ilie, cel ce s-a nevoit în peştera din Horeb şi a vorbit cu Dumnezeu, aşa şi tu, părinte Ioanichie, ai stat în peştera muntelui ca să ai pe Hristos totdeauna în preajma ta. Întru El ai biruit toate uneltirile vrăjmaşului, pentru că El ţi-a fost întărirea, El mângâierea, viaţa, şi numai Lui ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Puterea Celui de Sus te-a umbrit, Sfinte Ioanichie, pentru că, plin de Duhul Sfânt, ai împlinit cu osârdie poruncile Evangheliei lui Hristos. Drept urmare, sihăstria musceleană, unde ai vieţuit, s-a umplut de crini duhovniceşti a căror mireasmă s-a simţit peste veacuri de către cei ce iubesc podoaba casei lui Dumnezeu, cântându-ţi:

Bucură-te, cel care ai făcut să rodească pustia cu flori bine mirositoare;
Bucură-te, căpetenia sihaştrilor musceleni;
Bucură-te, cel ce ai udat cu lacrimi florile duhovniceşti ale virtuţilor;
Bucură-te, trandafir ale cărui petale se scaldă în lumina necreată;
Bucură-te, minte văzătoare a tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, că viaţa ţi-a fost ca o Sfântă Liturghie;
Bucură-te, cel ce ai umplut cerul de rugăciuni şi cântări duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai împodobit fiinţa cu raze strălucitoare;
Bucură-te, cel care ţi-ai unit rugăciunile cu nevoinţele trupeşti;
Bucură-te, cel ce ai lăsat pe Dumnezeu să pătrundă în sufletul tău;
Bucură-te, că Sihăstria din Valea Chiliilor s-a prefăcut în Rai duhovnicesc;
Bucură-te, mare pustnic înaripat cu virtuţile îngereşti;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 5-lea

Numai Dumnezeu ştie mulţimea ostenelilor şi faptelor tale, minunate părinte Ioanichie pentru că, retrăgându-te în peştera munţilor, viaţa ta ascunsă de privirile oamenilor a văzut-o doar Mântuitorul Hristos, în numele căruia ai pustnicit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

„Amintiţi-vă de înaintaşii noştri cum şi-au sfârşit viaţa şi urmaţi-le credinţa”, ne învaţă marele între apostoli Pavel, chemând neamurile la urmarea şi trăirea în Hristos. Pentru că poporul nostru a fost chemat dintru început la lumina lui Hristos,

avem atâta nor de mărturii de viaţă curată, pe cei ce au urmat Mântuitorului, între care Ioanichie schimonahul din Valea Chiliilor, căruia îi cântăm:
Bucură-te, părinte Ioanichie, următor al părinţilor celor de demult;
Bucură-te, cel ce ai avut credinţa şi râvna Sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat;
Bucură-te, cel ce te-ai înarmat cu răbdarea mucenicilor trăitori în zorii creştinismului românesc;
Bucură-te, următor lui Hristos, asemenea Sfântului Ioan Casian;
Bucură-te, cel ce ai umplut curgerea timpului mântuirii, aşa cum s-a socotit de Sfântul cuvios Dionisie cel smerit;
Bucură-te, cel ce te-ai împărtăşit de viaţa curată a marilor isihaşti ai neamului românesc;
Bucură-te, aşezat sub ascultarea Sfinţilor ierarhi ai Bisericii Româneşti;
Bucură-te, că te-ai îndulcit din învăţăturile Sfântului voievod Neagoe Basarab;
Bucură-te, cel ce ai întărit pe Sfinţii cuvioşi care au trăit în veacurile de după mutarea ta;
Bucură-te, că ai făcut să rodească sământa isihasmului românesc;
Bucură-te, cel ce ai fost pildă monahilor iscusiţi;
Bucură-te, credincioşilor sprijin şi al nostru părinte mult folositor;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 6-lea

Acolo unde se întăreşte cetatea, şi lupta vrăjmaşului se înmulţeşte, ne învaţă dumnezeiescul stihuitor al psalmilor, David împăratul. Cunoscând aceasta, ţi-ai întărit cetatea sufletului cu postul şi rugăciunea, ca să poţi birui lupta diavolului, care n-a curmat statornicia ta în lucrarea virtuţilor şi s-a îndepărtat, lăsându-te să cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

„Dacă este vreun îndemn în Hristos, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo împărtăşire a Duhului, dacă este vreo milostivire şi îndurare, faceţi-mi bucuria deplină, ca să gândiţi la fel, având aceeaşi iubire, aceleaşi simţiri, aceeaşi cugetare", zicea apostolul neamurilor celor doritori de viaţă curată. Acestea toate urmându-le şi lăsându-le ca testament, Sfinte Ioanichie, întăreşti pe cei ce-ţi cântă:
Bucură-te, cel care ai purtat Crucea lui Hristos cu multă râvnă;
Bucură-te, că te-ai mângâiat din rostirea cu dragoste a numelui lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ai întreţinut lumina credinţei cu rugăciunea;
Bucură-te, că te-ai împărtăşit din roadele Duhului Sfânt;
Bucură-te, că ai simţit milostivirea şi îndurarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, minte plină de smerita cugetare şi bucurie cerească;

Bucură-te, că n-ai lăsat slava deşartă să intre în inima ta;
Bucură-te, că te-ai îngropat cu Hristos ca să înviezi împreună cu El;
Bucură-te, cel ce ai mărturisit pe Hristos nu prin cuvânt, ci prin trăire;
Bucură-te, că Mântuitorul S-a recunoscut în lucrarea ta;
Bucură-te, cel care ai purtat în trupul tău rănile lui Hristos;
Bucură-te, cel ce cu ochiul lăuntric ai văzut Împărăţia cea de Sus;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 7-lea

Nici frigul, nici foamea, nici setea, nici orice altă nevoinţă nu te-a despărţit, fericite părinte Ioanichie, de dragostea Celui ce ,,la plinirea vremii'', chip de rob luând, a coborât în peştera Bethleemului să Se nască, să crească şi să ne mântuiască. Ţintuind gândul în smerenia lui Hristos, ai coborât în peştera din Muntele Cetăţuiei, unde treizeci de ani ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Atotţiitorule, Doamne, cel ce cunoşti mulţimile stelelor şi la toate nume le dai, Tu singur ştii pe fiecare dintre cei ce bine Ţi-au plăcut dintre neamurile pământului. Când a fost bunăvoinţa Ta, din mulţimea sihaştrilor români ai ales să faci cunoscut lumii pe minunatul între cuvioşi Ioanichie, sihastrul din Valea Chiliilor, căruia ajută-ne să-i cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce te-ai făcut prinos şi jertfă lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai trăit scăldat în iubirea Lui;
Bucură-te, că ai mulţumit lui Hristos, cel ce te-a acoperit cu harul Său;
Bucură-te, cel ce de bunăvoie ai luat crucea ostenelilor;
Bucură-te, cel ce ţi-ai silit firea, înduhovnicindu-ţi simţămintele trupului;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a dat harul după măsura dragostei de Hristos;
Bucură-te, cel ce ai coborât în peşteră ca să te înalţi prin harul Lui;
Bucură-te, că Hristos pe unii i-a făcut apostoli, pe alţii dascăli sau învăţători, iar pe tine ascet desăvârşit;
Bucură-te, că ai ajuns la înălţimea cunoştinţelor, întru legătura păcii cu Hristos;
Bucură-te, că urmând adevărului, ai crescut întru iubirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, al PreaSfintei Treimi slăvitor;
Bucură-te, cetăţean al Raiului şi stea luminoasă a Bisericii;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 8-lea

După lungi ani de nevoinţe, când Dumnezeu a binevoit, ţi-a dat semn că vei fi mutat din viaţa aceasta vremelnică la cea nepieritoare. Cunoscându-ţi ziua sfârşitului,

ţi-ai încrustat pe piatra pe care ai adormit anul chemării tale la cele de Sus, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

De la mutarea ta la ceruri, Sfinte părinte, necunoscut a rămas numele şi trupul tău, până ce Dumnezeu a socotit să te prea slăvească în ochii şi în inima oamenilor. Din rânduiala Celui Preaînalt, prin smeritul stareţ Pimen, s-au aflat moaştele tale bine mirositoare în peştera în care ai adormit. Mare minune! Epitaful care acoperea sfintele tale oseminte era ţesut din pânza unui păianjen, iar cel ce a fost rânduit să te ridice s-a mirat, zicând:
Bucură-te, sfinte, trecut la Domnul în liniştea unei peşteri;
Bucură-te, că firea necuvântătoare ţi-a slujit la adormirea ta;
Bucură-te, că sufletul tău a fost aşezat în ceata Cuvioşilor;
Bucură-te, cel ce te bucuri cu soboarele de îngeri;
Bucură-te, că pământul nu te-a socotit străin Cerului;
Bucură-te, trup de slavă inundat de Sfântul Duh;
Bucură-te, că, din rânduială dumnezeiască, numele şi faptele tale s-au cunoscut;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a prea slăvit când întunericul cădea peste poporul din care ai răsărit;
Bucură-te, că minunată a fost descoperirea Sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, că mare mirare au avut cei ce te-au descoperit;
Bucură-te, că Dumnezeu se prea slăveşte prin Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, mărgăritar de mult preţ al Mănăstirii Cetăţuia Negru-Vodă;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 9-lea

Dacă Sfintele tale moaşte au fost scoase şi aşezate spre închinarea credincioşilor, mulţi din cei ce le-au sărutat cu credinţă s-au vindecat de boli şi neputinţe, dând laudă lui Dumnezeu, cel ce Se prea măreşte întru sfinţii Săi, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Nu după multă vreme, întunericul s-a abătut asupra ţării în care se prea slăvea numele lui Dumnezeu în Treime lăudat. De aceea, Sfintele tale moaşte, ca un mărgăritar preţios, au fost ascunse din nou în pământ, unde au şezut până când Dumnezeu iarăşi a rânduit aflarea lor. Mintea nu poate spune planul providenţei Tale, Doamne, pentru noi, de aceea cântăm:
Bucură-te, că Dumnezeu a avut pentru tine minunată rânduială;
Bucură-te, că prin harul Sfântului Duh ai lucrat minuni în mijlocul oamenilor;
Bucură-te, cel ce te prea slăveşti cu ajutorul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai împăcat cu Dumnezeu, trăind moartea Fiului Său;

Bucură-te, cel ce prin providenţă te dăruieşti celor plini de credinţă;
Bucură-te, că mulţumim lui Dumnezeu pentru rânduiala Sa;
Bucură-te, cel care te-ai supus voinţei Lui;
Bucură-te, fiu al Celui Preaînalt şi împreună moştenitor cu Hristos;
Bucură-te, că toată făptura suspină şi aşteaptă mântuirea de la Dumnezeu;
Bucură-te, că nu ai fost supus stricăciunii, ci îndumnezeirii;
Bucură-te, că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc;
Bucură-te, cel ce ai fost chemat să fii cinstit de mulţimea credincioşilor;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 10-lea

Veniţi, adunarea evlavioasă a dreptcredincioşilor români, pe cuviosul Ioanichie sihastrul să-l lăudăm, că acesta cu adevărat mai presus de om s-a arătat, pentru că trup materialnic având, viaţa celor fără de trup a râvnit, pe care dobândind-o, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Toate cetele sihaştrilor, călugărilor şi bunilor credincioşi cu bucurie să încununăm pe iubitorul de Hristos, Ioanichie din Valea Chiliilor, proslăvit de Dumnezeu în ceruri, căruia să-i cântăm cu dragoste:
Bucură-te, stea răsărită în ţinutul Argeşului şi Muscelului, care luminezi Biserica Ortodoxă;
Bucură-te, lumină aprinsă din lumina lui Hristos;
Bucură-te, ştiutorul neştiutelor taine ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, chipul sihaştrilor şi al călugărilor iscusiţi;
Bucură-te, pildă de nevoinţă şi asceză pentru Hristos;
Bucură-te, sămânţă din care a răsărit rod dumnezeiesc;
Bucură-te, piatră duhovnicească pusă la temelia Bisericii;
Bucură-te, rod al rugăciunii şi al trezviei;
Bucură-te, arbore purtător de fructul mântuirii;
Bucură-te, văzătorul nevăzutelor vedenii;
Bucură-te, crin bine mirositor răsădit în grădina Raiului;
Bucură-te, prea frumos giuvaier în vistieria Împărăţiei;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 11-lea

În cămara aleşilor Tăi, Doamne, ai aşezat pe marele între sihaştrii neamului românesc, cuviosul Ioanichie, cel mult nevoitor. Căci acesta a ştiut pe pământ să prea mărească numele Tău prin viaţă curată, iar în Ceruri Te laudă neîncetat, împreună cu îngerii, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Dacă Sfintele tale moaşte au fost din nou scoase de sub obroc şi aşezate ca lumina în sfeşnic, în Mănăstirea Cetăţuia Negru-Vodă, în care oarecând ai vieţuit, acestea s-au dovedit făcătoare de minuni pentru cei ce se închină cu credinţă şi cântă unele ca acestea:
Bucură-te, ajutătorul celor din primejdii şi necazuri;
Bucură-te, părinte bun, ocrotitor orfanilor şi oropsiţilor;
Bucură-te, doctorul bolnavilor şi balsamul suferinzilor;
Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;
Bucură-te, hrănitorul celor ce vin în casa pâinii;
Bucură-te, slujitorul celor neputincioşi;
Bucură-te, ocrotitorul văduvelor şi al lipsiţilor;
Bucură-te, bogăţia neîmpuţinată a săracilor;
Bucură-te, folositorul tuturor învăţăceilor;
Bucură-te, purtătorul greutăţilor celor slăbănogi;
Bucură-te, ajutorul celor fără de ajutor;
Bucură-te, aducătorul de belşug în vremea secetei;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 12-lea
Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile prea iubitului Tău slujitor Ioanichie, fiul Bisericii Tale dreptmăritoare, şi ajută-ne să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, ca să cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Lăudăm nevoinţele tale, cuvioase părinte, cinstim Sfintele tale moaşte, prea mărim răbdarea ta pentru Hristos, cântăm cu bucurie încununarea ta în ceruri şi cu osârdie ne rugăm ţie să aperi de necazuri ţara în care ai trăit, iar pe bine credinciosul tău popor să-l ocroteşti de rătăciri şi de duhurile lumii deşarte, ca să îţi cântăm:
Bucură-te, fiu al Bisericii Ortodoxe dreptmăritoare;
Bucură-te, tezaurul de mult preţ al Mănăstirii Cetăţuia Negru-Vodă;
Bucură-te, lumină veşnic aprinsă în Episcopia Argeşului şi Muscelului;
Bucură-te, ocrotitorul drept-credincioşilor creştini musceleni;
Bucură-te, cel ce reverşi mireasma Duhului Sfânt în Valea Dâmboviţei;
Bucură-te, cel ce asculţi rugăciunile celor evlavioşi;
Bucură-te, cel ce aduci ploi mănoase pământurilor româneşti;
Bucură-te, păzitorul Grădinii Maicii Domnului;
Bucură-te, stejar la a cărui umbră se adăpostesc credincioşii;
Bucură-te, călăuza celor rătăciţi pe cărările acestei lumi;
Bucură-te, sprijinul celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, veghetor în vremea sfârşitului nostru;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, întru tot lăudate părinte Ioanichie, omul rugăciunii, podoaba sihaştrilor şi a Bisericii dreptmăritoare, nevoitorul din peştera Muntelui Cetăţuia, lumina cea nestinsă a argeşenilor şi muscelenilor, cel ce după îndelungi osteneli ai primit moştenirea veşnicelor bunătăţi ale Cerului, primeşte această smerită cântare de laudă şi prin rugăciunile tale către Dumnezeu, uşurează-ne necazurile şi supărările, alină-ne suferinţele sufleteşti şi trupeşti şi fii ajutătorul nostru în ziua Judecăţii, ca împreună cu tine să Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

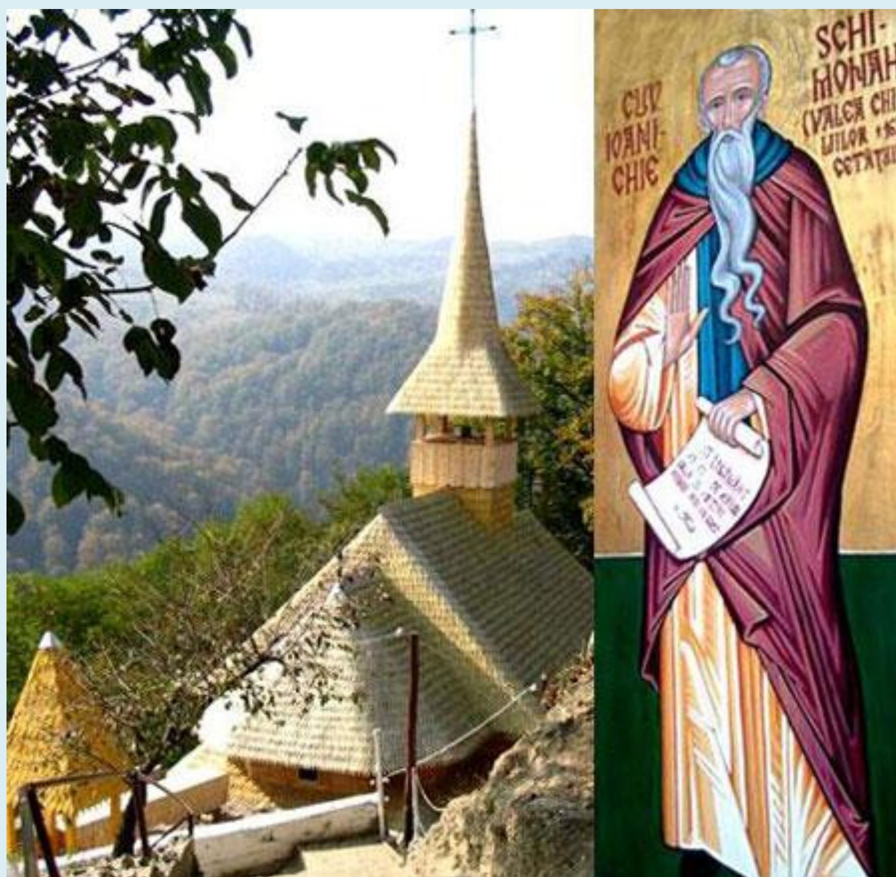
Icosul 1
Din tinereţe, fericite părinte, ai luat Crucea şi ai urmat lui Hristos, părăsind ispitele şi necazurile acestei lumi trecătoare. Prin puterea Duhului Sfânt, care ţi-a luminat viaţa, ai ajuns la starea bărbatului desăvârşit, supunând sufletului osârduitor toate simţămintele trupului neputincios. Cunoscându-ţi, părinte, nevoinţele tale, cu smerenie îţi cântăm:
Bucură-te, sihastru iscusit din ţinuturile muscelene;
Bucură-te, cel ce toată viaţa ai fost adumbrit de Duhul Sfânt;
Bucură-te, floare înmiresmată răsădită în Valea Chiliilor;
Bucură-te, următor al marilor sihaştri argeşeni;
Bucură-te, cel pe care Dumnezeu l-a făcut cunoscut credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te-ai adăpat din izvoarele Scripturilor;
Bucură-te, iubitor de linişte şi sihăstrie;
Bucură-te, că Hristos te-a chemat să-I slujeşti;
Bucură-te, că pururea ai ascultat de cuvintele Lui;
Bucură-te, următor al marilor sihaştri înduhovniciţi;
Bucură-te, bucuria nevoitorilor şi podoaba Bisericii;
Bucură-te, cel ce ai umplut Munţii Carpaţi de mireasma rugăciunilor;
Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!

Condacul 1
Pe tine, alesule între sihaştrii musceleni, cuvioase Ioanichie, mult nevoitorule, cu cântări de laudă te cinstim! Cel ce ţi-ai petrecut viaţa în rugăciuni, privegheri şi osteneli duhovniceşti, fiind plăcut lui Dumnezeu, ai primit de la Dânsul cununa bucuriei, aşezându-te în raiul desfătării şi având îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-

te să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri pe noi, cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioase Ioanichie, bucuria sihaştrilor!***

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului cuvios Ioanichie cel nou, de la Muscel şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Teodor Danalache - Sfântul Ioanichie schimonahul de la Valea Chiliilor - Cetăţuia

Mănăstirea Cetăţuia se află cocoţată pe un pisc muntos, departe de lumea dezlănţuită. Pe Valea Dâmboviţei, între Târgovişte şi Câmpulung, se află un deal înalt numit "Dealul Cetăţuia" sau "Dealul lui Negru Vodă". Pe versantul abrupt al dealului, în partea de sud-est, ca şi pe valea pârâului Cetăţuia, a existat una din cele mai vechi vetre isihaste româneşti, între secolele XIII şi XVIII, aici s-au nevoit mulţi sihaştri cu viaţă sfântă, ale căror nume nu se mai cunosc.

Această vale, străbătută de apele pârâului Cetăţuia ce se îndreaptă spre contopirea cu apele Dâmboviţei, este numită de localnici, Valea Chiliilor. Valea aceasta se numeşte de sute de ani "Valea Chiliilor", din cauza numărului mare de sihaştri trăitori aici. Şi astăzi se văd multe urme ale peşterilor sfinţilor sihaştri de odinioară.

Mănăstirea Cetăţuia Negru Vodă este renumită, atât pentru icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului şi de Izvorul vindecător, care picură în altarul bisericii

doar câteva luni pe an, cât şi pentru moaştele Sfântului cuvios Ioanichie schimonahul, ce îşi aşteaptă canonizarea din partea Sfântului Sinod.

Urmând marilor "sfinţi zăvorâţi", care se zideau pe ei înşişi în chilii sau peşteri, lăsând doar o mică deschizătură pentru primirea puţinei hrane sau a Sfintei Împărtăşanii, au apărut sihaştrii "nebuni pentru Hristos", numiţi de localnici şi "chilioţi" - de la cuvântul "chilie".

Un astfel de sfânt "zăvorât" sau "nebun pentru Hristos", întru nevoinţele sale, a fost şi Sfântul cuvios Ioanichie schimonahul, care s-a nevoit pe Valea Chiliilor în primele decenii ale secolului al XVII-lea.

Sfântul Ioanichie Schimonahul de la Cetăţuia - viaţa sfântului "zăvorât"

Sfântul cuvios Ioanichie schimonahul este unul din cei mai renumiţi sihaştri ce s-a nevoit pe Valea Chiliilor în primele decenii ale secolului al XVII-lea. Se crede că acesta era cu metania din Mănăstirea Cetăţuia Negru Vodă de alături, unde s-a nevoit la sfârşitul secolului al XVI-lea.

Râvnind fericitei vieţi pustniceşti şi arzând pentru dragostea lui Hristos, Sfântul Ioanichie a trăit în peştera sa mai bine de 30 de ani, vreme în care acesta nu a văzut chip de om, numai ucenicul său aducându-i pâine şi apă, o dată pe săptămână.

Din pricina inaccesibilităţii locului, ucenicul îi dădea hrana coborând-o, până la gura peşterii, într-un coş legat cu sfoară. Tot prin ucenicul său credincios, egumenul de la Mănăstirea Negru Vodă din Câmpulung îi trimitea, din când în când, Sfinte Taine spre Împărtăşire.

Cum s-a nevoit acolo schimonahul Ioanichie, câte ispite a răbdat şi la ce măsură duhovnicească a ajuns, singur Dumnezeu ştie. Sfântul Ioanichie, în urma marilor sale nevoinţe pentru Hristos, şi-a cunoscut dinainte sfârşitul său, astfel încât, şi-a săpat singur mormântul în peştera în care a vieţuit. Apoi, culcându-se în mormânt, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.. iar peştera a rămas părăsită vreme prea îndelungată.

Cu trecerea anilor, numele Sfântului cuvios Ioanichie s-a uitat, iar peştera lui s-a părăsit din cauza muntelui abrupt. În primele decenii ale secolului al XX-lea, coborându-se egumenul schitului cu o frânghie în peşteră, a descoperit osemintele întregi ale acestui mare sihastru, aşezate cu bunăcuviinţă în fundul peşterii. Erau galbene, binemirositoare şi acoperite cu o pânză de păianjen. Deasupra mormântului erau săpate în piatră aceste cuvinte: "Ioanichie schimonah, 1638".

Sfântul Ioanichie Schimonahul de la Cetăţuia -
Descoperirea Sfintelor moaşte

Monahul Pimen Barbieru s-a născut în comuna Matca din judeţul Galaţi, într-o familie de oameni credincioşi, ca cel mai mare dintre cei 6 copii ai familiei - 6 băieţi şi o fată. Rămas orfan de tată în urma primului război mondial, în urma luptei de la Mărăşeşti, tânărul Pimen va rămâne, în scurt timp, orfan şi de mamă, aceasta murind în urma unei grave boli - tifos. În urma morţii şi celui mai mic dintre fraţi, la fragedă vârstă de numai 2 ani, cei rămaşi în viaţă ajung în grija rudelor acestora.

Râvnitorul de cele sfinte, Pimen, ia calea mănăstirii. Puţin mai târziu, acestuia îi calcă pe urme şi alţi doi fraţi ai săi: arhimandritul Nifon, ajuns stareţ la Mănăstirea Cernica, şi Maica Doroteea de la Mănăstirea Pasărea.

Din rânduiala lui Dumnezeu, monahul Pimen ajunge stareţ al Mănăstirii Cetăţuia. Pentru evlavia şi smerenia de care va da dovadă, acestuia i se va rândui să trăiască o minune. Ca urmare a râvnei spre cele sfinte, înainte de Postul mare, părintele Pimen hotărăşte să petreacă cele 40 de zile într-una din peşterile Muntelui Cetăţuia, urmând astfel marilor nevoitori de odinioară.

Tot din rânduiala lui Dumnezeu, care nu lasă necinstiţi şi ascunşi pe sfinţii Săi, părintele Pimen pătrunde într-o peşteră cu bună mireasmă. Aici se aflau, neatinse de stricăciune, plăcute la vedere şi frumos mirositoare, moaştele Sfântului schimonah Ioanichie, adormit în Domnul la anul 1638.

În interiorul peşterii, pe peretele de piatră, sfântul şi-a cioplit doar numele şi anul adormirii sale, spre veşnică pomenire, astfel: "Ioanichie schimonah 1638." Moaştele au fost mutate, cu mare evlavie în biserica mănăstirii. Acestea sunt singurele moaşte întregi ale unui sfânt cuvios român din secolul al XVII-lea păstrate până în zilele noastre.

Sfântul Ioanichie schimonahul - Sfântul ocrotitor din Carpaţii României

Prea Sfinţitul Calinic al Argeşului, vorbind despre Sfântul Ioanichie, spune următoarele: "Când citim în Scripturile bătrâne că "al Domnului este pământul şi plinirea lui!" (Psalmul 23, 1), inima ne tresaltă de bucurie şi sufletul înalţă mărire lui Dumnezeu Atoatecreatorul.

Pe întinsul Pământului, văi, câmpii, dealuri şi munţi, zidirea lui Dumnezeu, făptura mâinilor Sale, omul, a umplut văzduhul cu bucuria lui de a fi, în frumuseţea lumii văzute. Din plămada mâinilor Sale, Dumnezeu a ridicat eroii credinţei, nădejdii şi dragostei, sihaştrii şi eroii pe drumul desăvârşirii răsăriţi şi la noi, de la picioarele munţilor până-n creştetul lor mângâiaţi de lumina şi căldura soarelui.

"Coloana vertebrală" a României, Carpaţii, plini de peşteri, ape, flori şi cânt de păsări cu ponoare şi poieni pline de ghiocei, narcise şi brazi, candelabre atârnate de tăria cerurilor, iubitorii de Dumnezeu, monahii şi monahiile, unii preoţi şi arhierei şi-au cuprins fiinţă întru mărirea lui Dumnezeu, cea neveştejită de trecerea timpului, întru sfânta sihăstrie şi veghere neadormită. De mii de ani, Carpaţii şi spaţiile româneşti au cântat imaginea lui Dumnezeu în culori şi lumini neapuse. Templul cel măreţ, îndreptat cu fruntea spre soare, Carpaţii româneşti, şi-a deschis ferestrele de veghe, rugăciune şi virtuţi.

Carpaţii Moldovei, Ceahlăul cel sihăstresc, dacă ne gândim doar la sihaştrii nevoitori din secolele XVI-XVII, vom aminti pe Melania şi Sofia schimonahiile, cuvioşii Vucol, Ghedeon şi Gherman; cuviosul Lazăr sihastrul din Sihăstria Putnei, Silvestru, Chiriac, Iov şi Agaton, sihaştrii din chinovia Tazlău, Chiriac, celebru nevoitor din munţii Bisericani, Partenie şi Pavel, ctitorii Sihăstriei nemţene, Varlaam, mitropolitul sfânt, de curând canonizat, Epifanie şi Daniil de la Voroneţ, Atanasie Crimca, mitropolitul Moldovei şi Sucevei, episcopul Efrem al Rădăuţilor,

Pangratie arhimandritul de la Suceviţa, Dosoftei dascălul de la Schitul Zosima Secul Neamţului; cuvioşii Evloghie, Pimen, Misail, Vasile şi Paisie, Partenie şi Rafael, din Sihăstria Agapiei Vechi; Filotei dascălul de la Mănăstirea Putna, Isaia pustnicul de la Mănăstirea Moldoviţa şi Ioan, arhiepiscopul de la Raşca. O parte dintre sihaştrii menţionaţi vor fi canonizaţi anul acesta, la propunerea Părintelui Patriarh Daniel şi cu aprobarea Sfântului Sinod.

În Carpaţii Ţării Româneşti şi ai Ardealului s-au nevoit Meletie şi Neofit, sihaştrii din peşterile Mănăstirii Stânişoara, Daniil şi Misail, ctitorii Mănăstirii Turnu; Sfinţii ierarhi Sava şi Iorest mărturisitorul, Iosif de la Partoş şi Ioan Valahul. O, Doamne, şi câţi sihaştrii sfinţi n-or mai fi pe acest sfânt pământ românesc pe care noi nu-i ştim, dar pe care Dumnezeu îi va scoate la lumină atunci când va crede El.

În Ţara Câmpulungului Muscel se află o sihăstrie unică în felul ei, numită Valea Chiliilor, în vechea aşezare dacică denumită Cetăţeni, de la care şi-a luat numirea şi Mănăstirea Cetăţuia Negru Vodă.

În acest loc mirific - Valea Chiliilor - în secolele trecute, zeci de sihaştri ridicau mărire lui Dumnezeu în postiri şi rugăciuni cu foc dumnezeiesc. În chip cu totul minunat, în anul 1944, egumenul Schitului Cetăţuia, Pimen Barbieru, dimpreună cu monahul Isidor, din îndemn dumnezeiesc, au descoperit o peşteră săpată în peretele muntelui, aproape de bisericuţa din piatră, în care se aflau, pe un pat de piatră, moaştele unui sfânt sihastru. Ele erau acoperite de o pânză fină ţesută de păianjeni, iar deasupra, pe perete scris în piatră: "Schimonahul Ioanichie t 1638."

Din mărturiile de atunci, transmise prin viu grai mai mult, osemintele marelui sihastru Ioanichie au fost duse în biserica schitului şi aşezate la loc de cinstire, unde se află până în ziua de astăzi.

Vieţuitorii Mănăstirii Cetăţuia Negru Vodă, stareţul Modest, creştinii evlavioşi şi clericii mireni, dau mărturii despre minunile ce le săvârşeşte schimonahul Ioanichie. Cea mai aspră sihăstrie din Ţara Românească, Valea Chiliilor, este un tezaur duhovnicesc unde s-au sihăstrit în post şi rugăciune, în decursul veacurilor, mulţime de călugări.

Până acum, cu voia lui Dumnezeu, s-au descoperit moaştele schimonahului Ioanichie, trecut la cele veşnice în anul 1638, după cum s-a citit inscripţia săpată în piatră, pe peretele din peşteră, poate chiar de mâna sa.

Aceste semne, de vădită pioşenie, ne îndeamnă să facem demersurile la Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române pentru a aproba pregătirea canonizării schimonahului Ioanichie, care s-a nevoit în Valea Chiliilor peste 30 de ani. Ne bucurăm să reamintim osteneala Părintelui Ioanichie Bălan, harnicul cercetător care a publicat câteva cărţi în care a zidit memoria timpului sihăstresc din România, cum ar fi:

"Vetre de sihăstrie românească, Sihaştrii din Dâmboviţa" (Editura IBMBOR, Bucureşti, 1982); "Sihăstria de pe Valea Chiliilor, Comuna Cetăţeni, secolele XIII-XIX"; "Pateric românesc" (Editura Arhiepiscopiei Tomisului şi Dunării de Jos, Galaţi, 1990); "Cuviosul Ioanichie Schimonahul - Sihăstria Valea Chiliilor Muscel" († 1638) şi "Sfinte Moaşte din România" (Editura Mănăstirea Sihăstria, 2004).

Osteneala Părintelui Ioanichie Bălan, marele căutător, prin munţi şi vai, de sfinte sihaştrii, unde au vieţuit în aspră asceză şi sfinţenie, cu candela aprinsă întru priveghere neadormită, îşi găseşte acum mângâiere, întâlnindu-se cu toţi Sfinţii români, cuvioşi şi ierarhi, despre care a scris cu credinţă, nădejde şi iubire, aprinse de focul Duhului Sfânt.

Dacă nu era voia lui Dumnezeu, Duhul Sfânt nu-l îndemna pe egumenul Pimen Barbieru să descopere peştera din peretele abrupt al muntelui din Valea Chiliilor şi sfintele moaşte ale schimonahului Ioanichie care au rezistat timpului 370 de ani."

Sfântul Ioanichie schimonahul de la Cetăţuia - canonizarea

După descoperirea acestora, rămăşiţele cuviosului Ioanichie au fost aduse din peştera în Mănăstirea Cetăţuia şi înhumate cu mare grijă, după o cuvenită slujbă, în aşteptarea canonizării ce va urma.

În anul 1997, la mutarea cimitirului într-o latură a curţii, actuala obşte monahală a găsit osemintele în aceeaşi stare plăcut mirositoare. Sfintele Moaşte au fost spălate şi unse cu mir, după care au fost reînhumate într-o raclă, aşteptându-se în continuare hotărârea Sfântului Sinod.

Când s-a construit pridvorul cel nou al bisericii, prin daniile cititorilor revistei Formula As, părintele stareţ Modest Ghinea a primit binecuvântarea Preasfinţitului Calinic Argeşanul de a-l picta pe sfânt pe peretele exterior. Singurul impas a fost acela că nu se ştia chipul cuviosului.

Într-o noapte, unul dintre fraţi l-a visat pe Sfântul cuvios Ioanichie schimonahul, şi trăsăturile chipului său i s-au întipărit în memorie. Astfel, sfântul a fost zugrăvit în frescă după arătarea minunată din visul ucenicului.

Până la canonizarea Sfântului Ioanichie de la Valea Chiliilor - Cetăţuia, sfintele sale moaşte s-au aflat păstrate, cu evlavie, într-o sfântă raclă din biserica de la Mănăstirea Cetăţuia.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a hotărât: "De acum înainte şi în veci, Sfântul cuvios Ioanichie, schimonahul din Sihăstria Valea Chiliilor, cu zi de prăznuire pe 26 iulie, să fie numărat între Sfinţii Bisericii şi să fie pomenit şi cinstit cu cântări de laudă în ziua lui de prăznuire. Poruncim de asemenea, în Duhul Sfânt, ca viaţa, slujba şi icoana lui să fie primite cu evlavie de preoţii, monahii şi credincioşii Bisericii noastre."

Preacuvioase părinte Ioanichie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi !